

γον τῶν ρευμάτων ἐκείνων καὶ νὰ βυθίζωσι τὰ δυστυχῆ βρέφη τῶν γυμνὰ εἰς τὸ ὕδωρ διὰ πρωϊνὸν λουτρόν. Εἰς ἄνδρα ἱατρὸν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐπισκεφθῇ γυναῖκα. Ἡ διδάκτωρ Μαίρη Βράδφορντ ἦτο ἱατρός τῆς συζύγου τοῦ διαδόχου τοῦ Θρόνου, κατὰ τὴν γέννησιν τοῦ νεαροῦ κληρονόμου. Καὶ ὅμως ἀπεπέμφθη εὐθὺς μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ βρέφους, οὐδ' ἐπετράπη εἰς αὐτὴν νὰ τὸ πλησιάσῃ ἐκ νέου. Ἐοισοῦ εὐνοῦχος τις ἀπῆλθεν, ἀγνοῶ ποῦ, καὶ ἐπέστρεψε φέρων ῥάκος τι ἐξ ἱεροῦ μανδύου, δι' οὗ περιέδεσαν τὸν βραχίονα τοῦ παιδίου, ὅπως τὸ προφυλάξωσιν ἀπὸ τῆς ἐνδεχομένης βασκανίας τῆς μῆς Βράδφορντ. Ὅταν αὕτη ἐκλήθη νὰ ἐπισκεφθῇ ἐκ νέου τὸ βρέφος, τὸ εὗρεν εἰς εἰκτράν καὶ σχεδὸν ἡλιθίαν κατὰστασιν. Ἀπεδείχθη δὲ ὅτι αἱ τροφαὶ τοῦ ἔδιδαν καθ' ἐσπέραν ναρκωτικά, προκαλοῦντα τὸν ὕπνον.

— Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐδωδία, ἐξηκολοούθησεν ἡ μῆς Ῥόδερτς, οὐδαμοῦ εὗρον τόσον γλυκὰ καὶ νόστιμα ἐδέσματα ὅσον ἐν Περσίᾳ. Τὸ γάλα καὶ τὸ βούτυρον εἶνε ἐξίκριτα. Τὸ ἄλευρον εἶνε ἐκλεκτόν, καὶ ὅλα τὰ ὅψα εὐχυμα. Κατασκευάζουσι τοὺς ἄρτους ὑπερμεγέθεις, ψήνοντας αὐτοὺς ἐντὸς πετυρακτωμένου κλιδάνου. Καρποὺς ποτὲ δὲν ἔφαγα τόσον γλυκεῖς. Οἱ πέποινες ἰδίως εἶνε ἀπερίγραπτοι· τὸ ἄρωμα καὶ τὴν γεῦσιν.

— Γνωστὸν ὅτι δὲν ὑπάρχουσι ζωγραφίαι ἐν Περσίᾳ, καὶ ὁ λόγος εἶνε, ὡς ἔκλεθον, ὅτι ὁ Μωάμεθ ἀπηγόρευσε τὴν κατασκευὴν πάσης εἰκόνης ζῶντος πλάσματος. Καὶ εἰς τοὺς περσικοὺς τάπητας καὶ εἰς τὰ κεντήματα δὲν φαίνονται μέλη τοῦ ζωικοῦ βασιλείου. Τῇδε κάκεισε οἱ ποικιλαὶ παρεμβάλλουσι πτηνὸν τι μεταξὺ τῶν ἀνθέων, φροντίζοντες ὅμως πάντοτε νὰ προσθέτωσιν ἐρυθράν τινα γραμμὴν περὶ τὸν λαιμὸν τοῦ, εἰς σημεῖον ὅτι εἶνε νεκρόν.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν θησαυρῶν, οὓς μοὶ ἔδειξεν ἡ ὁμιλήτριά μου, ἦσαν ὥραϊά τινα πυξία μετὰ καλυμμάτων ἀνθοποικίλων, καὶ μία συσκευὴ τελοῦ ἀργυρῶ καὶ ἐπίχρυσος ἀπερίττως καὶ κομψῶς ἐργατμένη. Μοὶ ἔδειξεν ἐπίσης τὸ Κοράνιον, ὅλον κεντητὸν ἐπὶ μεταξίνης πολυφύλλου ὀθόνης, με ἐρυθρὰ καὶ κυανὰ γράμματα, δῶρον τῆς ἀνεψιάς τοῦ Σάχη πρὸς τὴν Ἀγγλίδα ἱεραπόστολον.

Ἀπεχαίρετίσα τὴν μῆς Ῥόδερτς καταγοητευμένη, καὶ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς τὰ ὕπνιά μου ἵπταντο περὶ τὰ πολυτελῆ χαρῆμία μετὰ τὰς ἀρροσάρχους ὁδάλισκας καὶ μετὰ τοὺς ἐβενόχρους εὐνούχους, τοὺς κομίζοντας τὰ σορμπέτια ἐπὶ δίσκων χρυσῶν.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΙΝΩΜΑΙ

Πολλὰ καρδιαὶ μαλακώνονται διὰ τῶν σκληροτάτων λίθων τῶν — ἀδαμάντων.

*

Ὁ ἔρως καὶ τὸ λογικὸν ὁμοιάζουν τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην· τὸ ἓν ἀνατέλλει ὅταν ὁ ἕτερος τὸ ἄλλο.

*

Εἰς τὸ θέατρον τῆς ζωῆς ὁ ὑποβολεὺς ὀνομάζεται συνήθως Ἐγώ ἰσμός.

ΑΝΩ ΚΑΤΩ

ΑΓΧΙΝΩΙΑ ΦΥΤΟΥ

Ἐν τινὶ κήπῳ ἴσταντο παχὺς ξύλινος στῦλος μετ' ἀντηρίδος ὑποστηριζούσης αὐτόν, ἥτις μετὰ καιρὸν σαπείσα ἐκοιλάνθη καὶ κατέρρεεν, ἐνῶ σύρριζα εἶχε κτισθῇ πλίνθινος τεῖχος, εἰς πολλῶν ποδῶν ὕψος ἀνερχόμενος καὶ εἰς τρόπον, ὥστε ἐξ ὁλοκλήρου σχεδὸν περιέκλειε τὸν στῦλον, ἡ δὲ ἀντηρίς ἀπέληγεν ἀποτόμως ἐπὶ τοῦ τοίχου. Ἀλλ' ἡ ἀντηρίς ὡς εἴπομεν, σὺν τῷ χρόνῳ κατέρρεε καὶ δένδρον εὐκαλύπτου, ὅχι πολὺ διάστημα ἀπέχον, ἐωρεληθὲν τούτου εἶχε διατείνει μίαν τῶν ῥίζων του πρὸς τὸ κενωθὲν μέρος εἰς ὅσον οἶόν τε εὐθεῖαν γραμμὴν. Ἐκεῖ ἡ ῥίζα εἰσεχώρησεν εἰς τὴν ἀντηρίδα καὶ ἠκολούθησε τὴν διεύθυνσιν της ὅσον ἀπωτέρω ἡδύνετο. Τέλος ἦλθε μέχρι τοῦ τοίχου, ὅστις ἔκοπτε τὸν δρόμον της, καὶ ἐνταῦθα δὲν ἡδύνετο νὰ προχωρήσῃ περαιτέρω, καθόσον ὁ στῦλος ἦτο πυκνὸς καὶ συμπαγής. Ἀλλ' ἐκ τῆς ἐτέρας πλευρᾶς τοῦ τοίχου ὁ στῦλος μετὰ τῆς ἀντηρίδος τοῦ ἐξηκολοούθει, καὶ τὸ δένδρον τοῦτο τοῦ εὐκαλύπτου προδήλως ἐγνώριζε πῶς νὰ φθάσῃ ἐκεῖ. Τρεῖς πόδας ὑψηλότερον ἐν τῷ πλινθίνῳ τοίχῳ ὕψιζεν ὅπῃ τις ἐνδὸς ἡ δύο δακτύλων διαμέτρου, καὶ τοῦτο δ' ἐπίσης τὸ ἐγνώριζεν ὁ εὐκάλυπτος, διότι ἡ παχεὶα ῥίζα του ἤρχισε ν' ἀνέρπῃ εἰς τὸν στεγνὸν τοίχον καὶ ν' ἀντικρύξῃ καὶ νὰ στρέφεται ἑωσὺ εὐρῆς τὴν ὀπὴν, δι' ἧς κατῆλθε πρὸς τὴν ἐτέραν πλευράν, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἀντηρίδα καὶ διέδραμεν αὐτὴν κατὰ μήκος, ὡς καὶ πρὶν. Ὑπάρχει παραπλήσιον παράδειγμα μαρτυροῦν ἀγχίνωϊαν φυτοῦ, ἡ τὰ τοιαῦτα τῶν φυτῶν εἰσὶν ἐψυχικά χαρίσματα καθημερινῶς ἐκδηλοῦνται, μόνον δὲ ἡμεῖς δὲν τὰ παρατηροῦμεν; Πῶς ἐγνώριζε τὸ δένδρον περὶ τῆς ἐν τῷ τοίχῳ ὀπῆς; Πῶς ἐγνώριζεν ὅτι ὁ στῦλος ἦτο καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος; Τὸ ὠσφράνθη; Καὶ ἂν τὸ ὠσφράνθη, πῶς ἡδυνήθη νὰ διευθύνῃ τὴν ῥίζαν ἐπάνω καὶ νὰ εὗρῃ τὸ μέρος μετὰ τὴν ἀκρίβειαν; Ὑπάρχει μὲν ἐξηγήσις τις τοῦ περιέργου τούτου φαινομένου, ἀλλὰ καὶ αὕτη θαυμαστὴ καὶ ἀπορίαν γεννῶσα, ὅτι δηλ. ῥίζαι παντὸς φυτοῦ αὐξάνουσι πάντοτε συνεχῶς πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς τροφῆς των, ἀκριβῶς ὡς ἔκαμε καὶ ὁ εὐκάλυπτος.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ

Ὁ Γκρεβίλ ἰδιαιτερός γραμματεὺς τοῦ ἄλλοτε προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας Γρεβὺ, ὑπερβὰς τὸ ἐξηκοστὸν ἔτος καὶ πολιοίθριξ, ἦκουε καὶ αὐτός τὰ θαύματα τοῦ περιφήμου μεσάζοντος πνευματιστοῦ Φόστερ, καὶ μίαν ἡμέραν ἀπεφάσισε νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν συνεδρίαν. Ὁ Φόστερ ἔφερεν ἐπιβλητικωτάτην περιβολήν, ὁ δὲ Γκρεβίλ ἐκάθισε περιμένων ἐν σιωπῇ.

Ἀφ' ἧς ὁ μεσάζων εἰς ἔκστασιν βυθισθεὶς εἶπε πρὸς τὸν γέροντα:

— Μία μορφὴ γυναικὸς κύπτει ἐπάνω σας. Τί ὁμοιότης καταπληχτικὴ!

Ὁ Γκρεβίλ ἀνεστένετο.

— Ὑψώνει τὰς χεῖρας διὰ νὰ σᾶς εὐλογῇ.

Ὁ Γκρεβίλ ἀνεστένετο καὶ πάλιν.

— Εἶνε ἡ μητέρα σου.
— Ἄ, τὴν καυμένην !
— Μειδιά. Λέγει ὅτι εἶνε πολὺ εὐχαριστημένη.
Ὁ Γκρεβίλ μειδιάσας εἶπεν :
— Ἡ χαρά μου ξεχειλίζει !
— Λέγει ὅτι δὲν θὰ περάσῃ πολὺς καιρὸς καὶ θὰ ἐνταμωθῇτε ἐκεῖ ἐπάνω...

Τότε ὁ Γκρεβίλ ἀπαθῶς παρετήρησεν :

— Αὐτὸ εἶνε ἀληθέστατον. Ἀπόψε εἰς τὰς ἑπτέντε θ' ἐνταμωθώμεν, διὰ νὰ πάρωμεν τὸ σαβί ἐδῶ κάτω ὁμως.

Αὐτὴν τὴν φορὰν ὁ ὀξυδερκής Φόστερ ἠπατήθη εἰς τοὺς ὑπολογισμούς του. Ἡ μήτηρ τοῦ Γκρεβίλ ἦτο θαλαρὰ γραῖα μὲ ὅλον τὸ βάρος τῶν ἐνε- νήκοντα ἐτῶν της.

ΓΑΜΗΛΙΑ ΕΘΙΜΑ

Εἷς τι χωρίον τῆς Μακεδονίας ὁ νυμφαγωγὸς ὀδηγεῖ τὴν νύμφην εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ συζύγου της μετὰ τῶν παραφέρων φορτωμένων εἰς ὑποζύγια, καὶ ὅταν αὕτη εἰσέλθῃ, κυτᾶ τὴν κεφαλὴν της ἐπὶ τοῦ τοίχου, ὡς δεῖγμα τοῦ τί μέλλει νὰ ὑποφέρει, ἐάν δὲν φέρεται καλῶς.

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΠΗΓΗΝ

Ἡ εἰκὼν αὕτη, παραστῶσα σκηνὴν ἐκ τοῦ ἀγρο- τικοῦ βίου τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος, εἶνε ἔργον τοῦ Καρόλου Βύνεμπεργ ζωγράφου γνωστοῦ καὶ διακε- κριμένου γεννηθέντος ἐν Δύσσελδορφ τῷ 1850. Ὁ ζωγράφος οὗτος ἐπιθίδει κυρίως εἰς ἀπεικονί- σεις χαριεστάτας καὶ ἀδρότατας σκηνῶν τοῦ οἰκο- γενειακοῦ βίου, ἀλλὰ καὶ ἡ νῦν δημοσιευμένη εἰ- κὼν μαρτυρεῖ ὅτι μετ' ἴσης δεξιότητος ἐκτελεῖ θέ- ματα ὑψηλοτέρας ἐμπνεύσεως· διότι οὐδεὶς ὑπάρ- χει ὁ μὴ ἀναγνωρίζων ἐν τῷ συνόλῳ τῆς παραστά- σεως λιτότητα ὅλως ἀρχαϊκὴν, ὁ μὴ ἀναπνέων ἐκ τῆς θεάς αὐτῆς ἄρωμα εἰδυλλιακόν, ὁ μὴ ἀνα- πολῶν διὰ τῆς εἰκονιζομένης λυγρᾶς ἀγρότιδος αὐτὴν τὴν Ἀμαρύνλιθα τοῦ Θεοκρίτου.

Ο ΣΙΔΗΡΟΔΡ. ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΗΣ ΒΟΜΒΑΗΣ

Ὁ κεντρικὸς σιδηροδρομικὸς σταθμὸς τῆς Βομ- βάης, ὃν εἰκονίζει ἡ δημοσιευμένη εἰκὼν, εἶνε ἐκ τῶν μεγίστων σταθμῶν τῆς ὑψηλίου, λόγω δ' ἀρ- χιτεκτονικῆς ἐπιβολῆς ὀλίγους ἔχει ἐφκμίλλους. Ἡ σύγκρισις αὐτοῦ πρὸς τὰ παρατήγματα τῶν ἐλ- ληνικῶν σιδηροδρομῶν δὲν εἶνε δυνατόν νὰ μὴ φέρῃ μειδιάμα εἰς τὰ χεῖλη τῶν ἀναγνωστῶν τῆς *Ἑστίας*. Ἀλλ' οἱ μειδιῶντες ἄς ἀναλογισθῶσι ὅτι κατὰ τὴν ἑκτασιν καὶ τὴν κίνησιν οἱ ἰνδικοὶ σιδηροδρομοὶ πρὸς τοὺς ἑλληνικοὺς ἔχουσιν ὃν λόγον ἔχει ὁ σταθμὸς τῆς Βομβάης πρὸς τοὺς σταθμοὺς τῶν σιδηροδρόμων Πειραιῶς καὶ Πελοποννήσου καὶ Ἀττικῆς.

ΜΙΚΡΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ἐπιθυμοῦντες νὰ μάθωμεν τὴν γνώμην τῶν ἀνα- γνωστῶν τῆς *Ἑστίας* σχετικῶς πρὸς τὰς περὶ γλώσσης ἰδέας τοῦ κ. Βλάχου, εἰσηγητοῦ τοῦ Φι- λαδελφείου Ἀγῶνος, ἰδέας, αἵτινες ἤγειραν θύελ- λαν ἐν τοῖς κύκλοις τῶν παρ' ἡμῖν λογίων, ἀποτεί-

νομεν πρὸς αὐτοὺς τὰς ἐξῆς ἐρωτήσεις, ἐφ' ὧν παρακαλοῦμεν ὅπως μὴ ὀκνήσωσι ν' ἀπαντήσωσιν. Αἱ ἀπαντήσεις πρέπει νὰ ληθῶσιν ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς *Ἑστίας* μέχρι τῆς 30 Νεβρίου, νὰ εἶνε σαφεῖς, συνοπτικαί, κἄπως αἰτιολογημέναι, νὰ φέρωσι δὲ ὡς ὑπογραφὴν τ' ἀρχικὰ γράμματα τοῦ ἐπιστελλόντος ἢ ψευδώνυμον διακριτικόν. Ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου θὰ δημοσιευθῇ ἡ περὶ αὐτῶν ἔκθεσις καὶ κρίσις. Αἱ ἐρωτήσεις εἶνε αἱ ἐξῆς :

1) *Ποῖαν γλῶσσαν προτιμᾶτε εἰς τὴν ποίησιν καὶ ποῖαν εἰς τὸν πεζὸν λόγον;*

2) *Νομίζετε ὅτι οἱ καθαρεύοντες στίχοι, οὐκ φέρει ὡς παράδειγμα τελειότητος ὁ κ. Βλάχος, εἶνε ἀξιοὶ τοιοῦτον θαυμασμοῦ; Σημειώσατε ποῖοι ἐκ τῆς καθαρευούσης ἢ ἐκ τῆς ὀμιλουμένης ἢ ἐκ τῆς δημώδους κατὰ τὴν γνώμην σας εἶνε ἀληθῶς θαυμάσιοι.*

3) *Ὁ, τι ἄριστον ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ νεοελλη- νικὴ ποίησις εἰς ποῖαν γλῶσσαν εἶνε γεγραμμέ- νον;*

ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ

Κύριε Δύσπιστε, μὴ δυσπιστεῖτε τοιαῦτα παρα- δείγματα ἀληθῶς ὑπάρχοντων ἐν τῇ ἱατρικῇ ἐπιστῇ καὶ δὲν εἶνε παραμυθία ὅπως νομίζετε. Εἰς τὴν «Tribune mé- dicale» τῆς 17 καὶ 24 ἰαν. 1887 ἀναφέρεται ὑπὸ τοῦ ἱα- τροῦ Sémelaigne παράδειγμα ληθάργου ἐνθουσιζόντος τὸν περίφημον ὕπνον τοῦ Ἑπιμενίδου. Νευροπαθῆς τις ἡλικίας 46 ἐτῶν ἔπεσεν εἰς ληθάργον διαρκέσαντα ὅχι μόνον ἐπὶ 16- δομάδα, ὡς ἠκούσατε σῆς καὶ δὲν ἐπιστεύσατε, ἀλλ' ἐπὶ 7 ὅλους μηνῶν. Μετὰ τινος δὲ μηνῶς ἐγρηγόρευσε ἔπειτα καὶ εἰς δευτέρον ληθάργον διαρκέσαντα ὅχι 7, ἀλλὰ 15 μηνῶν. Κατόπιν ἐπηκολούθησαν καὶ ἄλλοι ληθάργοι συντομώτε- ροι, οὕτως ὥστε εἰς διάστημα 8 ἐτῶν ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἐ- κοιμήθη 1 ἔτη καὶ 7 μηνῶν. Διὰ νὰ διατηρηθῇ ζῶν ἐτρέ- φετο διὰ ζωμοῦ καὶ γάλακτος ζυπομένου εἰς τὸν οἰσφάγον διὰ σύριγγος. Κατὰ τὸν χρόνον τοῦ ληθάργου οἱ σφυγμοὶ αὐτοῦ κατήρχοντο εἰς 48 καὶ ἦσαν ἀσθενέστατοι, ἅμα δ' ἐ- ξύπνα ἀνέρχοντο εἰς 80 καὶ 85. Ἄξιον ἰδιαιτέρας προσο- χῆς εἶνε καὶ τὸ ἐξῆς — καὶ μὴ δυσπιστεῖτε — ὅτι κατὰ τὸν χρόνον τῆς ληθαργικῆς καταστάσεως, ὁ ὕπνος τῆς ἡμέρας διέφερεν οὐσώδως ἀπὸ τὸν ὕπνον τῆς νυκτός. Ἡ ἀναπνοὴ τὴν ἡμέραν ἦτο τακτικὴ, ἡσυρῶς, τὴν δὲ νύκτα καθίστατο βαθυτέρα καὶ θορυβωδέστερα· ἐνίοτε δὲ ὁ ληθαργικὸς καί... ἐρρογγάλιζεν.

Κύριε Κ. Μ., εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐπιστολῆς σας λέγομεν ὅτι κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν τὸ ἀγγλογαλλικὸν λεξικὸν τοῦ Α. Spiers ἱκανοποιεῖ πληρέστατα τὰς ἀνάγκας σας. Εἶνε μέτριον τὸν ὄγκον καὶ εὐθηνόν. Ἡ ἐπιγραφή του ἔχει ὡς ἐξῆς : Nouveau dictionnaire général Anglais-Français par Α. Spiers. Paris, Librairie Européenne. Ἡ ἐκδοσις ἦν ἔχουσα ὑπ' ὄψιν εἶνε τοῦ 1884· ἴσως ὑπάρ- χει καὶ νεωτέρα. Ὡς πρὸς τὸ ἐν Λονδίνῳ ἑλληνοαγγλιστὶ ἐκδιδόμενον περιοδικὸν ἀγνωστοῦ μου, μόνον τὸν τίτλον του ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν ὑπαρξὴν του. Πύθανώτατα ἀπατάσθε.

Νεαφὲ Κυννήγε, ὄχι ! Τὸ καλῆτερον ὅλων διὰ ν' ἀλείψῃς τὰ ὅπλα σου εἶνε μίγμα ἀποτελούμενον ἐκ μῆς ὀσσεως μυελοῦ ἐξ ὀστέων προβάτου καὶ δύο ὀσσεων ἐλαίου ἀμυγδάλων. Διὰ νὰ καθαρίσῃς τὸν μυελόν, τὸν ἀναλῆς εἰς τὴν φωτιαν καὶ τὸν περνεῖς διὰ λεπτοῦ πανίου, τὸν ἀναμῖ- γνύεις δὲ μὲ τὸ ἔλαιον πρὶν παγῶσθαι καὶ ἀποτελεῖται οὕτω εἶδος πομπάδας. Ἄν πάλιν προτιμᾷς ἐλαῖον καθαρόν, ἐξ ἐκείνου τὸ ὅποσον μεταχειρίζονται οἱ ὀρολογιοποιοί, δὲν εἶνε δύσκο- λον νὰ κατασκευάσῃς ὁ ἴδιος Βάλε κοινὸν ἑλαιον ἐντὸς φιά- λης, εἶπε ἐντὸς μίαν σφαίραν μολύβδου ἢ ὀλίγα σκάγια καὶ μετ' ὀλίγον τὸ ἔλαιον εἶνε εἰσιμον διὰ τὸν σκοπὸν σου. Διὰ δὲ τὰς ἐπὶ τῆς κάννης κηλίδας σκωρίας ὅχι σμυριδῶπαστον χαρ- τὴν καταστρέφοντα τὸν σιδηρον. Τρίψτε τὸ σκωριασμένον μέ- ρος διὰ πανίου ἢ δερματοῦ λαδωμένου, ἕως οὗ ἐξαλειφθῇ ἡ κηλίς.